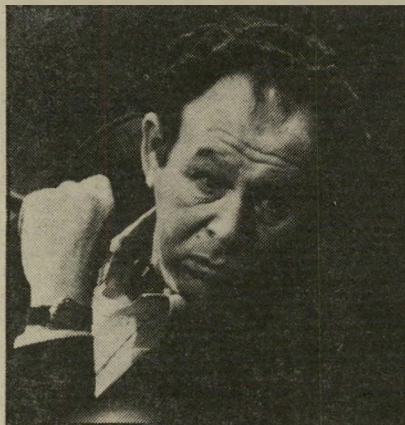

להנפיל את מחיר הביצים ולצאת מלבנון

ולצאת מלבנון

גור

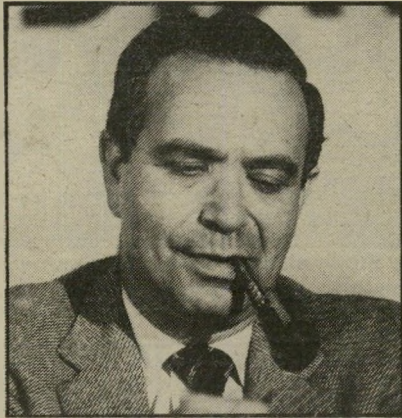
תוכנית דחופה

האינפלציה שלנו, הוא יאכל ביצה ואנחנו את האינפלציה. עכשיו, ברצף שנפטיק לייצא ביצים, תור האינפלציה בארץ. למה? נתחיל מהתחלה. זה שהציע הסתבר, ויותר על הרעיון.

מי שלא יתר, היה חבר ועדה אחר. הוא אמר: אם כבר ביצים, או ביצים. החבר הג'ל, הוא אמר, סיפר שיש עודף של ביצים. אני מציע במקום לייצא אותן, או להכפיל את מחירן, לעשות דבר פשוט: לחצות את מחירן. כלומר — מחירן יהיה חצי. שתי ביצים במחיר של אחת, ואז בניישראל יאכלו המון ביצים וזה גם בריא, לא נשלח לחו"ל, לא נסבסד את האירופים, יפסיקו לאכול קאוויאר מיובא, מאוני-התשלומים יתאון, וכל זה בגלל המחיר החדש של הביצים. כאן התערער חבר ועדה אחר וטען: "שכחנו את לבנון. קודם כל לבנון." הוא מציע שצה"ל ייצא מלבנון, ואז הוא אומר, לא נצטרך לשלוח לשם ביצים מסוכסדות שנשברות בדרך. ההצעה התקבלה. עכשיו היא מונחת על שולחנו של שר-האוצר.

יש עוד כמה תוכניות סודיות, הרבה יותר רציניות, שיביאו להרברת האינפלציה. אבל אומרים בעליה (של ההצעה). תחילה צריך להביא אותה (את האינפלציה) ל-50%-60% בחודש, ואז יבינו גם השרים, בעיקר אלה שהם חברי הקבינט הכלכלי, שצריך לעשות משהו. לא שהם לא הבינו קודם, אבל עכשיו זה יותר רחוק.

מפוטרי אתא. האוברדראפט היחיד יהיה של החשב הכללי באוצר. הוא ישלם דמי איי-קבלת אוברדראפט לכולנו, מהכסף שידפיס. תהיה לו שליטה מלאה בכסף של כולנו. ואז במכה אחת,

גב

תוכנית אמיתית

הוא מוריד את האינפלציה, נניח, ל-20%. בינתיים זה מספיק.

נשברות בדרך. היתה עוד הצעה, משהו לא-נורמלי, להכפיל את מחיר הביצים ולצאת מלבנון. הוקמה ועדה שתציע מה יהיה סדר העדיפויות: הביצים או לבנון. מישהו מבין חברי הוועדה הדליף לנו משהו. קודם כל צריך להכפיל את מחיר הביצים כדי להקטין את הסובסידיות עליהן. בינתיים, מכיוון שיש עודף של ביצים, שולחים אותן מוקפאות לאירופה במחירי-הפסד, שפירושו, סיכסור הצרכן האירופי. עכשיו, אמר חכם אחר בוועדה, אם נכפיל המחיר בארץ, יהיה לנו מאיפה לסבסד את אוכל הביצה הבריטי, ויחד עם הביצה ניצא לו גם את

גם הפעם חיפשי במילון. בדרך-כלל-גאן-איי סדר-מהומה רבתי — נקיצור, ברוק. יש תוכנית כלכלית? יש. ליתר דיוק, היתה. עכשיו יש ועדות, המכניות תוכניות כלכליות.

הנה כמה הצעות של הוועדות ושל המומחים, של הכלכלנים, הנגידים (של בנק ישראל) לשעבר (משה זנבר וארנון גפני), של אלה שהיו, של שרים וכאלה שהיו. מתברר שבכללה, יגאל כהן-אורגד. הוא כלכלית מפורטת, שהוכנה עבור שימרון פרס במיקרה שיהיה ראש-ממשלה. הוא הפך לראש ממשלה. התוכנית היתה סודית, היא ממשכה להיות אומרים שהיא עריין טובה. אבל גם זה סוד, ולכן לא הופעלה.

גם למודעי היתה תוכנית, למיקרה שיהיה שר אוצר. וכולנו יודעים שהוא כבר. התוכנית היתה של קודמו, שמבין בכללה, יגאל כהן-אורגד. הוא אימץ אותה. היא לא הופעלה. הסיבה שנויה במחלוקת. שימרון פרס אומר, שנתן זכות קדימה לתוכנית של מודעי (לשעבר של כהן-אורגד), כדי לאפשר לו להצטרף למערך, במיקרה שהממשלה תתפרק על ענייני לבנון. מודעי אומר שיש לו תוכנית, אבל לא מכינים אותה, וחוזר מזה יש לו גם גיבוי של פרס.

ממשל גאנני. לגד יעקובי יש תוכנית. הוא סיפר עליה ערב הבחירות לכל מי שרצה לשמוע, והיו כאלה ששמעו עליה, אפילו לא רצו. היא (התוכנית) לא הופעלה, כי הוא רק שר לתיכנון כלכלי.

באחרונה מתברר שיש גם תוכנית פת. תוכנית חירום אמיתית, שעליה שמעו חברי הממשלה כי ישיבה (של הממשלה). יש גם תוכנית-חירום דחופה בנושאים כלכליים של שר-הבריאות, מוטה גור, שיהיה בריא. הנה הוא מציע מישור-חירום כלכלי. לבטל את הנסיעות לחו"ל. הוא כבר נוסע שבוע הבא. בינתיים תנול את הכריאות סגנית השר, גם כן באורח חירום.

גם בקבינט הכלכלי יש תוכניות. הנה אחלה של תוכנית כלכלית: לבטל את האוברדראפט. כן, את האוברדראפט שלנו, שלי, שלך, של כל אלה שאין להם. חוץ מהממשלה. למה? כי גם לא אין אבל היא צריכה. גאנני לא יהיה אוברדראפט. לא נקנה. הבנקים יפשוטו את הוד, הממשלה תרפיס שקלים ותסייע לבנקים לשלם משכורות של פקידים הבנקים, ואולי גם של

חג שימחת טרור

(המשך מעמוד 19)

הגדול לאקסטזה והכל פרצו בשירה ובריקודים סוערים.

לאשכנזים

בלבד

הברז שעל הרמקול ראה כי כך, והודיע לקהל כי הוא דוחה את ההקפות לזמן-מה, ובינתיים שהכל ירקרו וישחוו.

ואז הגיע תור ההקפות. הכרוז קרא להביא את כל סיפרי-התורה אל הבימה. וסיפרי-התורה הגיעו. ספרים מכל המינים, לבושים במלבושי קטיפה כחולים ואדומים, רקומים באותיות זהב, עטופים בעץ משוחב ומעוטרים בציורים עדינים.

ספר תורה אחד הגיע לבימה כשהוא נישא בידי של תימני מויע מריקודים. הספר היה לבוש ומעוטף בתילבושת מפוראת של כסף, ועליו פעמונים קטנים.

"זה לא טוב!" הטיח הכרוז בתימני הנדהם. "זה ספר ספרדי ואנחנו רוצים רק ספרים אשכנזים!" הסביר לו.

הבחור עמד בצד המום, עם ספר התורה הספרדי בידו, ולא ידע מה לעשות.

אחרי שהגיעו כל סיפרי-התורה האשכנזים, קרא הכרוז לכל המוכרים לגשת לבימה ולקחת ספרים. זה בצד זה עמדו על הבימה השר אריאל שרון, חבר-הכנסת מאיר כהנא, ח"כ הרב אליעזר ולדמן, הרב משה לווינגר. כולם אשכנזים. הם נשאו תפילות, חזרו אחרי הכרוז ואחרי-כך יצאו להקפות סביב הכיכר. "ושכל הגברים ירקרו

קהל הקפות בחברון לא ספרדים, לא ערבים

איתם" ציוה הכרוז, "והנשים כבר תמצאנה את מקומן בצד".

זרם של אנשים הקיף את הכיכר, כשהם טרים בעירוב של עברית צברית, עברית במוכבט אמריקאי חזק ואנגלית של ברוקלין.

כובע היו שם ורקודו אלה לצד אלה — תומכי כהנא, כאלה שהיו איתו בבונקר המפורסם בימית, לצד אנשי ג'ודיהיק מסני. עימם גם פליטי ימית השונים, שמצאו את מקומם הטיבעי בין המתנחלים בגדה וברצועת עזה.

בצד מעגלי הגברים, חוללו מעגלי הנערות. הנשים עצמן מרדו בצד וצפו באושר בחגיגה. נשותיהם של חברי אירגון הטרור, עם הילדים הקטנים, עמדו בצד ולחצו את ידיהם של כל התומכים הרבים, שכאו להביע את הודהותם. הן היו גיבורות, הן הנירו בראשן לכל תומך נלהב שניגש אליהן ונשאו ביהן איתן תפילת תיקווה שבעליהן שיוחררו במהרה. החגיגה נמשכה עד השעות המאוחרות של הלילה, כשתושבי חברון הערביים מקשיבים לה מאחורי הכתלים. הם לא לקחו בה חלק, כי מה להם ולחגיגה? לא רק שאינם אשכנזים, אפילו למעלת ספרדים הם טרם הגיעו.

החיילים השומרים הסתובבו סביב סביב, על הגגות ובין הסימטות, קופים אים מקור ומחכים שהאקסטזה תרגע, שאפשר יהיה ללכת לישון ולהפשיח.

ענת סרגוסטי

העולם הזה 2460

הוי הבנק, הוי הבנק!

טילפן לאיי הקורא גרעון צ'. השם המלא לא חשוב. מכיוון שגם הוא לקוח של בנק, מוטב ששם מישפחתו יהיה שמור עימנו. יש לו, לקוראנו, חבילה רצינית של טענות כלפי הבנק שלו. כשהבין לאחר ניסיון חוזר ונשנה, כי ידו תהיה תמיד על התחנה, טילפן אליי.

שאלתי אותו, מה כל-כך מפריע לו הבנק, והוא השיב, חד וחלק: הם עושים במשכורות ככל העולה על דעתם, וכמוכן, בלי לשאול אותי או את רשותי. יש לי תמיד הרגשה, שהמשכורת בעצם איננה שלי, זו מעין הלוואה על-יתבאי, שממנה אני יכול למשוך, כל עוד הבנק מרשה לי, אבל, בכל מיקרה, הוא קודם לי. אמרתי לו: תהיה יותר ספציפי.

אמר לי: תראה, כל פעם שמשוהו לא סדר, הם (פקידי הבנק) אומרים לי, "זה טעות", כך הם אומרים. הלכתי לבדוק במלון מה פרוש המילה טעות. הסתבר שטעות יכולה להיות לצד זה, או זה, בבנק, היא תמיד לצד זה. לצד שלי.

הברקת-פתע. כן, אני אומר, מה יש לך עוד לספר? יש, הוא אומר. הבה נשמע. הנה, קיבלתי הודעה שבתאריך מסויים יפוג תוקף כרטיס-האשראי הבינלאומי שלי. אני מתבקש לסדר לבנק החדש. במילים אחרות, להמשיך להיות בעל כרטיס-אשראי. ופה יש קושי בעברית של פקיד הבנק. יש סניפי בנקים, אחד מהם מול היכל התרבות, שבו חידוש כרטיס-אשראי הוא כפשוטו: תבוא לקבל כרטיס חדש, כאילו היית לקוח חדש של כרטיס-אשראי בינלאומיים.

במה ההבדל, אתה שואל? גם אני שאלתי. מתברר שרמי-חידוש עולים כמחצית ממחירו של כרטיס חדש באמת. אתה בא, צריך לשלם סכום שנראה לך מופרז, משום שהוא נקוב ברולארים, ואתה שואל לתומך, כל-כך הרבה? ואז הפקידה אומרת לך, שבפעם הראשונה זה עולה כך, מי שמחדש משלם פחות, ואז, בהברקת-פתע, אתה אומר: אבל אני רק מחדש, ואו מנסים להסביר לך שאם באת לפני מועד פקיעת תוקף כרטיסך הישן כאילו חידשת, כלומר הוציאו לך כרטיס חדש. בסיוכמו של עניין, אחרי דין ודברים, אתה ווכה במה שהגיע לך ממילא. עכשיו אני נכנס לתמונה, ושואל את מי שצריך לשאול, הכיצד? ואו מסבירים לי שהבנק לא נהג כהלכה, אבל בעצם בסוף היה בסדר.

פרנקים שווייציים. ועוד באותו סניף ופקידיו התרועעו. על פת"ם שמעתם? גם בסניף זה שמעו. גם הם יודעים שפת"ם הוא פיקדון בשקלים הצמוד למט"ה, לא לזרלר, למט"ה. כלומר אפשר גם לבקש להצמיד את השקלים לכל מטבע אחר, למשל פרנקים שווייציים — פר"ש, למען הקיצור.

אותו קורא. מטעמים השומרים עימו, נכנס לסניף שלו וביקש לרכוש בשקלים של משכורתו 500 פר"ש. אמרה לו הפקידה, העוסקת בענייני פת"ם. פר"ש רצית? רק מינימום השווה ל-500 דולר והפקדה לשלושה חרשים. אמר לה, מה פיתאום? אמרה לו: אלה ההוראות. טילפנתי לברר. לא היה ולא נברא. מותר לרכוש כל סכום בפר"ש גם לעו"ש וגם לפקידון.

זה כבר

קורה

מה שמצטייר בינתיים מעיסקת-החבילה הוא בערך זה: האינפלציה תעבוד שעות נוספות בשביל הממשלה, כדי לחזק את השכר, וזה מה שקורה. היצנים והיובאנים יעלו את המחירים, כי אף אחד לא מפריע להם. קצב עליית-המחירים עולה את האינפלציה החזויה לחודש הבא. וזה מה שקורה. בנק ישראל יעלה את הריבית, כדי להקטין את הביקוש לאשראי, שגורל בעיקבות האינפלציה הגאה, ויצעיד את האינפלציה עוד צעד אחד — וזה מה שקורה.

השכיר ימשיך לקבל שכרו בשקלים של לפני חודש וחצי, וזה מה שקורה. הממשלה אוכרת עצות, אך מלאה הצעות. למשל: כדי להקטין את הביקוש — לחסום את הפת"ם. הוא יהיה שלך, אבל, בעוד שנה, אולי שנתיים, בזכות כל אלה תסכים ה-ה הסתדרות לעקר חלק מתוספת-היוקר. המפצה אותנו על היוקר חודש וחצי אחרי שהוא קורה, כלומר, נשלם מכיסנו לא רק את הפיצוי על היוקר שהסכמנו לקבלו אחרי שהפך כמעט לאפס, אלא משכר הסיכוד נמנו את העיקור. גם זה יקרה. יותר מזה: זה כבר קורה.